

Cerkev. V ravni črti esi od zapada dolga predlepa najnevejšega datum. Zvenik, čigar spodnji del je prekrit s šilaste banje - tak ebek ima tudi zakristija v Martijancih in zakristija cerkve sv. Ožbelda v Ptujju. Kamnit portal vodi iz te zaprte, same proti zapadu odprte lepe v cerkev. Portal je šilast, več ali manj pravilen trikot / temeljna stranica je nekoliko daljša/. Sprednji rob je bogate profili an v obrisu hruške obdane od dveh žlebov. Karakterističen zgodnje gotski profil, starejši od onih v Martijancih,

Ladja je pravokotna, ebekana s tremi vbočenimi banjami med pasovi na pilastrih. Prezbiterij je polkrožen, v širini ladje, z grebe kupole. Na južni steni pred prezbiterijem je prizidana zakristija. Veliki in en stranski oltar sta slabe moderne dele. Križev pet je enake kompozicije kot znani Layerjevi in je tudi po koloritu in obdelavi popolnoma temu odgovarjajoč.

Zvenik ima na sveji prednji /zapadni/ strani na vsaki strani po en nizek opornik s sterhe in vzvalevljenim profilem pod njo. Spodaj pristrešen zokol, ki se nadaljuje pri zvenikovi steni in petem ob steni ladje. Na sev. steni ladje nekake v sredi dolžine preneha in je mogoče ta stran pedaljšana. Na vsak način je prezbiterij najnevejši del. Menda iz začetka 19. stol.

Spodnji del zapadnega dela cerkve ima getove stare zideve. Zvenik ima piramidno streho. Na zapadu ima štirioglate getskom prirezane line /dve/. Vrhnji del je verjetno obnobljen in pevišan.

Zap. cerkvena stena ima na sev.zap. strani opornik prav take nizek kot pri zveniku, samo v drugi smeri, na juž. strani pa ga ni več.

Stele XXXI, 18.4.25.

Arhiv.

Liber baptisaterum parochiae Bagoniensis 16+73. Sub prime parochie ibidem Adm Rde Domine Mathia Paule Tu ilench /?/ pest expulsus praedicantem.

ProteCellum baptizaterum metruerum & Copulaterum par Bagenyensi od 1.1786. Na platnicah znotraj: Anno 1793 ecclesiae Bagenyensis Sanctuarium et aliqua pars novius aedificata est cum inscripti in arcu: Esterhazi I Istas PrInCeps AntenIVs

aeDes

InnVit eX zeLe sYMptIbVs

ille sve

Item anno 1818 reparata, noviusque depicta sumptibus parochiaaerum.

Platnice Liber baptisatorum /se iz/ pergamenta, popis enega v gotski minuskuli v 2 kolenah/:

cat Diligite inimicos vřēs. Si ue pccorum remissionē si spūs scī grām
 q̄sierit et ea tm cogitāde uehēmī⁹ asscāūt hoc fm dēn ē orē z me²
 vātīt⁹ exaudiui meta illud ysa an q̄ clamāt ego exaudiui . . . illis
 loqūt³ dies ante assū stimat⁹ et in ipō q̄ petit due³ 2/50 ave
 s.....titate Beītutē q̄^m velit maiestate qua plane possit da
 re q̄² q̄² petitur Silr et qui petit in se ipō due debet confidere s.
 ut p̄mis mītis ... se acceptū putet ut de dei mīa tm q̄² q̄² orauit
 i pettū^{ad} se nō despet.

Stele XXXI, 19.4.25.

Na sev. steni za str. oltarjem pod ometo fresko slikarija str. oltar-
 jev. Vidi se del ogredja in stebričja na vrhu v atiki grb s kroni in roko
 z mečem ter napis : MICHAEL HOGESZI DIVI AHSAVE Patronis.

Vrh okvira se vidi tudi napis : Quis (ut Deus)

Po dekorativnih motivih sodeč je slikarija iz sr.18. stol.

Stele, XXXVI, 10.7.1925, str.9'

Slika zunanjščine c, delo Jos. Plečnika

Il.Slov.1929,1.V,št.32, str.252

Nekateri deli c. segajo v 14.stol. Večkrat je bila ~~predelana~~ prenovljena in povečana. Župnik Baša je kmalu po prvi sv. vojni začel zidati novo c. po načrtu prof. Plečnika, ki je srečno združil staro c-z novo.

Vas Bogojina je tipična prekmurska obcestna vas. Stara naselbina, ki jo omenja izročilo v zvezi s turškimi pohodi v te kraje je morala biti na hribu kjer je danes le nekaj hiš.

Bogojinska župnija se omenja v l. 1334, 1386, 1501. Vizitacijski zapisnik iz 29. apr. 1669 pravi, da je cerkev tedaj prešla iz luteranskih v kršč. roke, toda luterani so c. zažgali. Do l. 1673 nazaj segajo žup. matične knjige - najstarejše matrike v prekmurskih župnijah. Zapisnik o vizitaciji l. 1688, 21. maja pa poroča, da je patron c. knez Pavel Eszterhazy. Cerkev je bila opustošena, župnišče leseno, naselbina se imenuje trg "oppodum" in prebivalci so bili še veštinoma krivoverci. l. 1692 je bila c. skoraj popolnoma v razpadanju. Cerkev je bila posvečena sv. Trojici, danes Vstajenju Gosp.

Bogojina je spadala do l. 1777 pod zagr. škofijo zato so bili duhovniki Hrvat. Za turških napadov so prebivalci velikokrat bežali v bližnje gozdove. Naselbina Obrancavci pa je tedaj popolnoma izginila (ohranilo se je

le ime - neki gozd)
~~Slike zunanjščina) c.~~

Slike: zunanjsčina c.

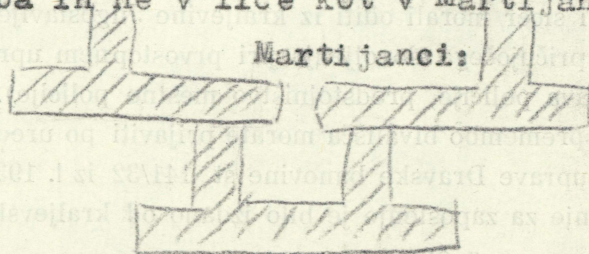
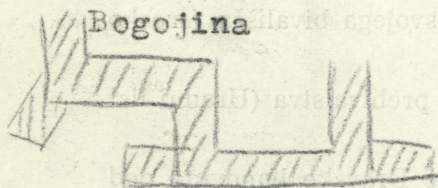
Slike: notranjščina c.

cerkev pred prenovitvijo (zunanjščina)

župnišče

Il.Slov.1931, L.VII, št.38, str.304-305.

Ima star gotski zvonik, še iste vrste kot c. v Martijancih. Ima tudi na vhodni strani (tam je danes prizidane nizka lopa, ki služi kot sramba za ma no orodje posebno nosila itd. za prenos mrličev) ima kakor Tišinska ali Martij nška 2 nizka opornika. Na straneh postavljena v lice stene in ne čez ogle, kot so bile navadno taki oporniki. Tudi stena ob zvoniku bo še stara. Ohranjeni zid pa se vsedanjem stanju ne da rešiti. Na sev. oglu fasade je ohranjen še tudi en opornik, ki pa takrat stoji preko roba in ne v lice kot v Martijancih.

*stala cerkev je nova s polkrožno veliko apsido in novo ničvredno opravo.
Stele, II, 17.9.1920, str.39-40.

Stari križev pot je po ikonografiji in koloritu ter celo obdelavi soroden Lajerjevemu. Verjetno dokaz za skupnost sloga koncem 18.stol.
Cerkev: vhod pod korom. Stenice vodijo navzgor kot v romanskem prezbiteriju.

Neko dostojansktvo izraža notranjost z 2 vrstama stebrov in srednjim močnim, ki nosi 4 loke. Manjši na sev. strani nosi razbremenilne loke, da masa stene ni pretežka in masivna.

Okrogla okna dovajajo mnogo svetlobe.

Balustrada kora postavljena na konzole z loki zvezanimi s stebri prislonjeni k staremu zidu je lep živahen motiv. Nad vhodom lok seda na lok.

Prezbiterij s plitvo ravnokotno banjo pokrit.

Odličen je slop z vitimi nosilci. Ramovi preko ladij, po dva okrogla v podolžni smeri, preko deske z ozkimi remelji na stikih. Temnorjave in svetlorjave (deske) barve. Velike in male sklede, po tri v enem polju. ○ ○ ○

Razne barve ornamentov z rastlin. motivi s simboli Marije (1930) Jagnje božje, IHS, križ A * 52, Marijino ime, srce, križ s krono in sidro.

Kelih s hostijo ves obdan od žarkov, 2 angela molita kelih s hostijo, 2 palmo, zvezda modrih in IHS cel Božič! v miniaturi.

S ⊕ F (Plečnikov)

Nekaj osnov gotovo Plečnikovih, ali pod njegovim vplivom.

Na stebri pred zakristijo AVE

M
RIA (Plečnik)

Zvonik: stopnice v steni speljane. Razgled pod zvonikom 2 stebra pripravljena a kapelico Bož.groba.

Stare cerkev so spojili z novo. Čudovite proporcije.

Stele, CXXVI, 6.4.1937. str. 16-18.

Bogojina. Prva vizitacija, o kateri se je ohranil zapisnik, je bila 1. 1669. dne 29. aprila. Šele kratko pred tem je ta župnija prešla iz kalvinskih ali luteranskih rok v katoliške. Zapisnik pravi, da so krivoverci cerkev požgali in so jo potem za silo popravili, vkljub temu je še deloma podrtija (ruinosa). Župnik se je zval Matija Pavel Tusilović.....

Bolj obširen je zapisnik o vizitaciji dne 4. maja 1688. Patronat nad bogojinsko župnijo je imel ogrski palatin Pavel Eszterhazy. O cerkvi pravi zapisnik, da stoji na lepem prostoru, vendar je kakor puščava. Okrogli prezbitერიj je obrnjen proti iztoku in presvoden. Ladija je imela lesen, od mizarja napravljen strop, z zelenkasto barvo pošikan. V prezbitერიju sta bili dve majhni omreženi okenci, ladija pa je imela pet ozkih pošolgovatih (gotskih?) oken, toda brez zapor in šip. V cerkvi ni bilo nobenega znaka, da bi bila kdaj posvečena. Tudi odpustkov ni imela cerkev nobenih. Imela je tri neposvečene oltarje, sploh je bila v cerkvi velika revščina. Tabernaklja ni bilo, temveč Najsvetejše se je čuvalo v korporalu in burzi, omotani v ruto za kanonsko tablico. Na velikem oltarju ni bilo nobenih kipov, temveč v sredini stara priprosta tabla s sliko Boga Očeta in Sina + Odrešenika sveta (opomba: Bogojinska cerkev je posvečena Vnebohodu Gospodovemu. Na podlagi imenovane slike pravi zapisnik iz l. 1688., da je bogojinska cerkev bila posvečena presv. Trojici.) ob strani tables sv. Katarine, Marjete in Barbare. Med njimi pa leseni, na pol prepereli stebriči. Na stranskih dveh oltarjih ni bilo slik, ne kipov, ne druge opreme. Cerkev je imela 1 srebrn kelih s pateno, 11 purifikatorjev, 4 burze in korporalijske, 4 albe in tri humerale, ter po enem mašni plašč in ~~in rdeče barve~~ bele in rdeče barve, dalje rimski misal in ~~in~~ ostrogonski ritual.

L. 1692. je bila vizitacija v Bogojini 6. julija. Zapisnik o tej vizitaciji pravi, le, da je cerkev bila zelo revna in blizu razpada (ruinae proxima), vendar jo je župnik še za silo držal v redu. V cerkvi ni bilo ne kretnega kamna, ne spovednice....

Fr. Kovačič: Gradivo za prekmursko zgodovino, 4. Vizitacijski zapisniki iz 17. in 18. stoletja.

Več lepih slovenskih nagrobnik kamnov iz 2 pol.19.stol.

Prepisani je eden najbolj karakterističnih:

Eti pocsiva

Oslaj~~á~~ Iván

z Filovecz Notarius

szlávne Bogvánszke

Fare szvojov tívarisiczov vrét Kolmañ

Añov ,mrli szo 4^adneva Majusa 1863.

Oslaj~~á~~ Iván szo vmrli 5^adneva Iannar 1865 vu 63 leti sztarosti.

Metinszke zahvalnoszti

posztaviti dala Oslay Klára

ino szvaris Oslay Gyuri.

Na drugi te še pridejano: Naj nyima szveti

vekiveczna szvetloszt

na ovom szveti.Amen.

Ali kaj podobnega?

Stele, II, 17.9.1920, str.39.